

Ταύρος 21-4-2003
Αριθ. Πρωτ: 4096

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Η Κεντρική Επιτροπή Εξετάσεων προκηρύσσει την διενέργεια του ΙΣΤ΄ Εισαγωγικού Διαγωνισμού για την Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης έτους 2003.

Ο συνολικός αριθμός των εισακτέων στη Σχολή ορίζεται στους 150 και κατανέμεται στα τμήματα ως εξής:

- α) Γενικής Διοίκησης 56 σπουδαστές,
- β) Εμπορικών Ακολουθών 14 σπουδαστές,
- γ) Ακολουθών Τύπου 10 σπουδαστές,
- δ) Κοινωνικής Διοίκησης 30 σπουδαστές,
- δ) Τοπικής Αυτοδιοίκησης και Περιφερειακής Ανάπτυξης 40 σπουδαστές.

Ο διαγωνισμός θα διεξαχθεί στην Αθήνα με έναρξη την **30η Ιουνίου 2003**, σύμφωνα με το προβλεπόμενο στη σχετική προκήρυξη πρόγραμμα.

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να υποβάλουν την έντυπη αίτηση συμμετοχής από **1-5-2003** έως **20-5-2003**, στη Γραμματεία της Σχολής (Πειραιώς και Θράκης 2 Τ.Κ 177-78 ΤΑΥΡΟΣ).

Το έντυπο της αίτησης και την προκήρυξη μπορούν να προμηθευθούν για μεν την περιοχή της Αττικής από τα γραφεία της Σχολής στην παραπάνω Δ/νση, για δε την υπόλοιπη Ελλάδα από τις κατά τόπους Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις. Στην Θεσσαλονίκη τα παραπάνω έντυπα θα διατίθενται και από τα γραφεία του εκεί παραρτήματος του Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης (Π.Ι.Ν.Ε.Π.Θ), (Ι. Κωλλέτη 25Δ).

Πληροφορίες στα τηλέφωνα, 210-3496240, 210-3496241, 210-3496242, 210-3496243, 210-3496235, 177 και 1464 και στην ηλεκτρονική διεύθυνση του ΕΚΔΔ, (www.ekdd.gr).

Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

ΘΕΜΑ: Προκήρυξη του ΙΣΤ΄ Εισαγωγικού Διαγωνισμού της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης 2003.

Π Ρ Ο Κ Η Ρ Υ Ξ Η

Η Κεντρική Επιτροπή Εξετάσεων (ΚΕΕ) έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 16 και επ. του Ν. 1388/83 (ΦΕΚ 113/Α/83) "Ίδρυση Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης", όπως τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν με τα άρθρα, 22 του Ν. 1586/86 (ΦΕΚ 37/Α/86), 32 παρ.4 και 39 επ. του Ν.1943/91 (ΦΕΚ 50/Α/91), του άρθρου.17 του Ν.2026/92 (ΦΕΚ43/Α/92), 11 του Ν. 2527/97 (ΦΕΚ 206/Α/97) και 19 παρ. 1 του Ν. 2738/99 (ΦΕΚ 180/Α/99).
2. Την απόφαση του Υπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης με αριθμό ΔΙΕΚ/Η-12-Κ/6/22/7114/26-7-88, (ΦΕΚ 524/Β/26-7-88) "Συμπληρωματικές ρυθμίσεις για τον εισαγωγικό διαγωνισμό της ΕΣΔΔ, παρ.2 περ. β΄".
3. Την απόφαση του Υπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης με αριθμό ΔΙΕΚ/ΤΜ.Β/80/21/28827/6-9-91, (ΦΕΚ 806Β/30-9-91) "Σύσταση Τμήματος Εμπορικών Ακολούθων".
4. Την απόφαση του Υπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης με αριθμό ΔΙΕΚ/ΤΜ.Β/80/23/46120/10-1-92, (ΦΕΚ 43Β/30-1-92) "Σύσταση Τμήματος Κοινωνικής Διοίκησης στην ΕΣΔΔ".
5. Τις αποφάσεις του Υπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης: α) με αριθμό ΔΙΕΚ/ΤΜΒ/Φ8.1/21682/8-7-93, (ΦΕΚ 526/Β/13-7-93) "Αριθμός εισακτέων στην ΕΣΔΔ για τον 9ο Εισαγωγικό Διαγωνισμό και σύσταση Τμήματος Ακολούθων Τύπου", β) με αριθμό ΔΙΕΚ/ΤΜ.Β/Φ.5/οικ.23742/8.7.93, (ΦΕΚ526/Β/13.7.93) "Εξέταση υποψηφίων του τμήματος Ακολούθων Τύπου της ΕΣΔΔ σε δύο ξένες γλώσσες" και γ) με αριθμό ΔΙΕΚ/Η11/438/5805/20-7-1987, (ΦΕΚ 405/Β/7-8-87). "Συμπλήρωση εξεταζομένων μαθημάτων κατά το προκαταρκτικό και τελικό στάδιο του εισαγωγικού διαγωνισμού στην Ε.Σ.Δ.Δ.".
6. Την απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης με αριθμό ΔΙΕΚ/ΤΜ.Β/Φ.5/οικ.2627/7.2.2003 (ΦΕΚ 152/Β/13.2.2003), "Τροποποίηση των εξεταζομένων μαθημάτων και της διαδικασίας εξέτασης κατά το προκαταρκτικό και τελικό στάδιο του εισαγωγικού διαγωνισμού της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης (Ε.Σ.Δ.Δ.)".
7. Την απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης με αριθμό ΔΙΕΚ/ΤΜ.Β/Φ.7/12289/21.6.99 (ΦΕΚ/1290/Β/23.6.1999), "Ανασυγκρότηση Κ.Ε.Ε", όπως τροποποιήθηκε με τις αριθ. ΔΙΕΚ/ΤΜ.Β/Φ.7/5247/13.3.2002, (ΦΕΚ/352/Β/21.3.2002) και ΔΙΕΚ/ΤΜ.Β/Φ.7/4691/14.3.2003(ΦΕΚ321/Β/17.3.2003) Υπουργικές Αποφάσεις.
8. Τις αποφάσεις του Υπουργού Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, με αριθμό ΔΙΕΚ/ΤΜ.Β/Φ.5/5745/21.3.2002 (ΦΕΚ372/Β/26.3.2002 και ΔΙΕΚ/ΤΜ.Β/Φ.5/4692/8.4.2003 (ΦΕΚ 436/Β/11.4.2003.)"Ρύθμιση διαδικαστικών θεμάτων διεξαγωγής του εισαγωγικού διαγωνισμού της ΕΣΔΔ".
9. Την απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης με αριθμό ΔΙΕΚ/ΤΜ.Β/Φ.8.1/οικ6453/3.4.2003(ΦΕΚ 397/Β/7.4.2003)"Όριο ηλικίας για την συμμετοχή στον εισαγωγικό διαγωνισμό της ΕΣΔΔ".
10. Την κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομικών με αριθμό ΔΙΕΚ/ΤΜΒ/Φ.8.1/4690/31.3.2003 (ΦΕΚ 387/Β/2.4.2003 "Αριθμός εισακτέων στην ΕΣΔΔ κατά τον ΙΣΤ΄ εισαγωγικό διαγωνισμό".
11. Την απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης με αριθμό ΔΙΕΚ/ΤΜ.Β/Φ.7/6717/15.4.2003 "Ορισμός Προέδρου και μελών της Κεντρικής Επιτροπής Εξετάσεων (Κ.Ε.Ε) της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης, για τον ΙΣΤ΄ εισαγωγικό διαγωνισμό".

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ε Ι

Προκηρύσσει:

Τη διενέργεια του ΙΣΤ΄ Εισαγωγικού Διαγωνισμού για την Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης (ΕΣΔΔ).

Ο συνολικός αριθμός εισακτέων στην ΕΣΔΔ για το έτος 2003 ορίζεται στους εκατόν πενήντα (150) και κατανέμεται μεταξύ των τμημάτων της Σχολής ως εξής:

- α) Τμήμα Γενικής Διοίκησης, **56** σπουδαστές,
- β) Τμήμα Εμπορικών Ακολούθων, **14** σπουδαστές,
- γ) Τμήμα Ακολούθων Τύπου, **10** σπουδαστές,
- δ) Τμήμα Κοινωνικής Διοίκησης, **30** σπουδαστές και ειδικότερα:
 - Πρόγραμμα Διοίκησης Υπηρεσιών Υγείας, **16** σπουδαστές,
 - Πρόγραμμα Διοίκησης Οργανισμών Κοινωνικής Πολιτικής, **14** σπουδαστές,
- ε) Τμήμα Τοπικής Αυτοδιοίκησης και Περιφερειακής Ανάπτυξης, **40** σπουδαστές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α

Δικαίωμα συμμετοχής στο διαγωνισμό

1.1. Στο διαγωνισμό μπορούν να λάβουν μέρος ιδιώτες και υπάλληλοι των δημοσίων υπηρεσιών, των Ν.Π.Δ.Δ. και των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Δεν έχουν δικαίωμα να λάβουν μέρος στο διαγωνισμό της Σχολής οι φοιτούντες στην Ε.Σ.Δ.Δ.

1.2. Οι ιδιώτες πρέπει να είναι κάτοχοι πτυχίου ανώτατης ή ανώτερης σχολής της ημεδαπής, ή ισοτίμου πτυχίου της αλλοδαπής, (η ισοτιμία αποδεικνύεται από βεβαίωση του αρμόδιου για αναγνώριση οργάνου, ΔΙΚΑΤΣΑ, κ.λπ.), να μην έχουν συμπληρώσει το 35ο έτος της ηλικίας τους, (για τη συμπλήρωση του ανωτάτου ορίου ως ημέρα γέννησης θεωρείται η 31η Δεκεμβρίου 1968.) και να συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις για διορισμό υπαλλήλων, που ορίζονται στα άρθρα 4, 5, 6, 7 και 8 του Ν. 2683/99 -Κώδικας Κατάστασης Δημόσιων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. και άλλες διατάξεις- (ΦΕΚ 19/Α/9.2.1999), (ιθαγένεια ελληνική ή πολίτες κράτους-μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπλήρωση στρατιωτικών υποχρεώσεων ή νόμιμη απαλλαγή, υγεία, να μην υπάρχει καταδίκη, στερητική ή επικουρική δικαστική συμπαράσταση). Η εκπλήρωση των στρατιωτικών υποχρεώσεων, πρέπει να έχει συντελεστεί μέχρι τη λήξη της προθεσμίας υποβολής των αιτήσεων. Σημειώνεται ότι δικαίωμα συμμετοχής στο διαγωνισμό έχουν οι Βορειοηπειρώτες, οι ομογενείς αλλοδαποί προερχόμενοι εκ Κωνσταντινουπόλεως και εκ των νήσων Ίμβρου και Τενέδου και οι Κύπριοι ομογενείς, σύμφωνα με τα άρθρα 1, 2 και 3 του Ν.Δ. 3832/58 (ΦΕΚ 128/Α/58).

1.3. Υπάλληλοι των δημοσίων υπηρεσιών, των Ν.Π.Δ.Δ. και των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, κάτοχοι πτυχίου ανώτατης ή ανώτερης σχολής της ημεδαπής ή ισότιμου πτυχίου της αλλοδαπής, οι οποίοι δεν έχουν συμπληρώσει το 40ο έτος της ηλικίας τους. (Για τη συμπλήρωση του ανωτάτου ορίου ως ημέρα γέννησης θεωρείται η 31η Δεκεμβρίου 1963).

1.4. Υπάλληλοι των δημοσίων υπηρεσιών, των Ν.Π.Δ.Δ. και των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, κάτοχοι απολυτηρίου δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, που έχουν τουλάχιστον πενταετή προϋπηρεσία στο δημόσιο, στα Ν.Π.Δ.Δ. ή στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης και δεν έχουν συμπληρώσει το 40ο έτος της ηλικίας τους. (Για τη συμπλήρωση του ανωτάτου ορίου ως ημέρα γέννησης θεωρείται η 31η Δεκεμβρίου 1963).

1.5. Το προσωπικό των δημοσίων υπηρεσιών, των Ν.Π.Δ.Δ. και ΟΤΑ, που υπηρετούν με σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου, υπάλληλοι των δημοσίων επιχειρήσεων (ΟΤΕ, ΔΕΗ, ΕΛΤΑ, Τραπεζών κ.λπ.), δικαστές, αστυνομικοί και στρατιωτικοί, έχουν δικαίωμα να λάβουν μέρος στο διαγωνισμό μόνο ως ιδιώτες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β

Αίτηση συμμετοχής - προθεσμία υποβολής

2.1. Ο υποψήφιος υποβάλλει ή **ταχυδρομεί επί αποδείξει** στη Γραμματεία της Σχολής, (Πειραιώς και Θράκης 2 Τ.Κ. 177-78 ΤΑΥΡΟΣ), την έντυπη αίτηση συμμετοχής στο διαγωνισμό από την **Πέμπτη, 1-5-2003** έως την **Τρίτη, 20-5-2003**. Με την αίτηση συνυποβάλλονται απαραίτητα:

2.1.1. Από τους ιδιώτες:

- α) Ο τίτλος σπουδών.

β) Επικυρωμένο φωτοαντίγραφο της αστυνομικής ταυτότητας.

γ) Πιστοποιητικό στρατολογίας τύπου Α.

δ) Υπεύθυνη δήλωση στην οποία να αναφέρεται η μη ύπαρξη κωλύματος για διορισμό σε δημόσια θέση.

(Τα ανωτέρω ισχύουν αναλόγως για τους πολίτες κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης)

2.1.2. Από τους δημοσίους υπαλλήλους και λοιπούς υπαλλήλους:

α) Ο τίτλος σπουδών.

β) Επικυρωμένο φωτοαντίγραφο της αστυνομικής ταυτότητας.

γ) Βεβαίωση που να αναφέρεται η ιδιότητα και ο χρόνος προϋπηρεσίας στο δημόσιο.

2.1.3 Οι υποψήφιοι με έλλειψη φυσικών δεξιοτήτων οφείλουν να υποβάλλουν μαζί με την αίτησή τους επιπλέον των δικαιολογητικών που απαιτούνται από την προκήρυξη, τα ακόλουθα δικαιολογητικά.

α) Βεβαίωση πρωτοβάθμιας υγειονομικής επιτροπής του άρθρου 165 του Ν. 2683/1999, ΦΕΚ 19/Α/99 (Υπαλληλικός Κώδικας), από την οποία προκύπτει η συγκεκριμένη κατά περίπτωση πάθηση, η αδυναμία συμμετοχής σε γραπτή διαγωνιστική διαδικασία και να πιστοποιείται η φυσική καταλληλότητα του υποψηφίου να ασκήσει τα καθήκοντα της θέσης για την κατάληψη της οποίας πρόκειται να διαγωνιστεί.

β) Προκειμένου περί υποψηφίων που πάσχουν από δυσλεξία επιπλέον ειδική διαγνωστική έκθεση Ιατροπαιδαγωγικού Κέντρου ή σταθμού από την οποία να προκύπτει ότι η επίδοσή τους στα μαθήματα δεν είναι δυνατόν να ελεγχθεί με γραπτές εξετάσεις.

2.2. Στην αίτηση αναγράφονται υποχρεωτικά η ξένη ή ξένες γλώσσες και τα μαθήματα του προκαταρκτικού σταδίου στα οποία επιθυμεί να διαγωνισθεί ο υποψήφιος και δεν επιτρέπεται η αλλαγή αυτών μετά το τέλος της προθεσμίας υποβολής των αιτήσεων.

2.3. Η Κεντρική Επιτροπή Εξετάσεων (ΚΕΕ) είναι το υπεύθυνο όργανο για την διενέργεια του εισαγωγικού διαγωνισμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ

Στάδια και διαδικασία του διαγωνισμού

Ο διαγωνισμός διενεργείται σε δύο στάδια, το προκαταρκτικό και το τελικό.

3.1. Το **προκαταρκτικό στάδιο** περιλαμβάνει γραπτή δοκιμασία των υποψηφίων υποχρεωτικά στα μαθήματα του πίνακα **A** και σε δύο (2) μαθήματα επιλογής τους από τον πίνακα **B**.

ΠΙΝΑΚΑΣ Α

- Οργάνωση και Λειτουργία του Κράτους
- Πολιτική Οικονομία και Δημόσια Οικονομική

ΠΙΝΑΚΑΣ Β

- Διεθνείς και Ευρωπαϊκοί Θεσμοί
- Σύγχρονες μορφές Διακυβέρνησης. Πολιτικά και Επικοινωνιακά Συστήματα
- Νεότερη και Σύγχρονη Ευρωπαϊκή και Ελληνική Ιστορία
- Περιβάλλον
- Νέες Τεχνολογίες Πληροφορικής και Επικοινωνίας
- Θεωρία των Πιθανοτήτων και Στατιστική
- Οργάνωση - Διοίκηση και Λήψη Αποφάσεων

3.2. Το **τελικό στάδιο** περιλαμβάνει:

3.2.1. Γραπτή δοκιμασία με ανάπτυξη θέματος, που επιλέγει ελεύθερα ο υποψήφιος, από τον παρακάτω πίνακα των γνωστικών πεδίων:

ΠΙΝΑΚΑΣ ΓΝΩΣΤΙΚΩΝ ΠΕΔΙΩΝ

- Δημόσια Διοίκηση

- Περιφερειακή Ανάπτυξη και Πολιτική
- Κοινωνική Διοίκηση
- Επικοινωνία και Μ.Μ.Ε
- Διεθνείς Οικονομικές Σχέσεις

Η εξεταστέα ύλη των μαθημάτων των πινάκων Α και Β και των γνωστικών πεδίων ορίζεται στο συνημμένο **ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ**.

3.2.1.1. Όσοι επιθυμούν να ενταχθούν στο τμήμα Εμπορικών Ακολούθων, εξετάζονται υποχρεωτικά στο γνωστικό πεδίο Διεθνείς Οικονομικές Σχέσεις.

3.2.1.2. Όσοι επιθυμούν να ενταχθούν στο τμήμα Ακολούθων Τύπου, εξετάζονται υποχρεωτικά στο γνωστικό πεδίο Επικοινωνία και Μ.Μ.Ε.

3.2.1.3. Όσοι επιθυμούν να ενταχθούν στα τμήματα Γενικής Διοίκησης, Τοπικής Αυτοδιοίκησης και Περιφερειακής Ανάπτυξης και Κοινωνικής Διοίκησης, εξετάζονται κατ' επιλογή τους, σε ένα από τα παραπάνω γνωστικά πεδία.

3.2.2. Παρουσίαση από τον υποψήφιο σε πενταμελή εξεταστική επιτροπή, οριζόμενη από την ΚΕΕ, ενός επίκαιρου θέματος ή προβλήματος του φακέλου σχετικού με το γνωστικό πεδίο που έχει επιλέξει ο υποψήφιος. Η παρουσίαση είναι γραπτή και προφορική με στόχο τη διακρίβωση των συνθετικών και αναλυτικών ικανοτήτων του υποψηφίου και βαθμολογείται από την επιτροπή.

3.2.3. Εξέταση του υποψηφίου σε ξένη γλώσσα. Η εξέταση συνίσταται στη γραφή με υπαγόρευση ξένου κειμένου και τη μετάφρασή του στην ελληνική, στη μετάφραση ελληνικού κειμένου στην ξένη γλώσσα και στη συνδιάλεξη του υποψηφίου με τους εξεταστές στην ξένη γλώσσα.

Ειδικά όσοι επιθυμούν να ενταχθούν στα τμήματα:

3.2.3.1. Γενικής Διοίκησης, Κοινωνικής Διοίκησης και Τοπικής Αυτοδιοίκησης και Περιφερειακής Ανάπτυξης εξετάζονται γραπτά και προφορικά σε μία ξένη γλώσσα που επιλέγουν μεταξύ της αγγλικής, γαλλικής, γερμανικής, ισπανικής ή ιταλικής.

3.2.3.2. Εμπορικών Ακολούθων, εξετάζονται γραπτά και προφορικά σε δύο ξένες γλώσσες εκ των οποίων υποχρεωτικά στην αγγλική γλώσσα και κατ' επιλογή τους στη γαλλική ή γερμανική γλώσσα.

3.2.3.3. Ακολούθων Τύπου, εξετάζονται γραπτά και προφορικά σε δύο ξένες γλώσσες εκ των οποίων υποχρεωτικά στην αγγλική γλώσσα και κατ' επιλογή τους στη γαλλική ή γερμανική ή ισπανική ή ιταλική γλώσσα.

3.3. Υποψήφιοι των οποίων οι φυσικές σωματικές δεξιότητες δεν επιτρέπουν τη συμμετοχή τους στη γραπτή διαδικασία του εισαγωγικού διαγωνισμού της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης, μπορούν να υποβάλλονται, μετά από αίτησή τους, σε ειδικές εξετάσεις κατά τον ίδιο χρόνο, στα ίδια θέματα και με το ίδιο πρόγραμμα, με το οποίο διενεργούνται οι εξετάσεις των λοιπών υποψηφίων.

Στην προφορική εξέταση υποβάλλονται οι τυφλοί, οι αμβλύωπες, οι κωφοί και βαρήκοοι, οι δυσλεξικοί, τα άτομα με νευρολογικά, ορθοπεδικά προβλήματα ή προβλήματα που δεν τους επιτρέπουν να εκφράζονται γραπτά.

Στη γραπτή εξέταση με χρήση ηλεκτρονικού υπολογιστή υποβάλλονται κατόπιν δήλωσης προτίμησής τους υποψήφιοι με οποιαδήποτε πάθηση που δεν επιτρέπει τη φυσική χρήση γραφής.

Κωφοί, βαρήκοοι ή υποψήφιοι με λοιπές παθήσεις που έχουν ως κύρια γλώσσα επικοινωνίας την ελληνική Νοηματική γλώσσα θα εξετάζονται προφορικά με τη χρήση διερμηνέα Νοηματικής.

Η Κεντρική Επιτροπή Εξετάσεων μπορεί να αποφασίζει ανάλογα με την πάθηση την εξέταση και με τους δύο τρόπους, προφορικά και γραπτά, με χρήση ηλεκτρονικού υπολογιστή ή με χρήση νοηματικής.

Τυχόν περιπτώσεις που δεν είναι δυνατό να υπαχθούν στον ανωτέρω καθοριζόμενο τρόπο εξέτασης, γιατί απαιτούν ειδικώς εξατομικευμένο τρόπο, αυτός καθορίζεται από την ΚΕΕ μετά από γνώμη του τμήματος Ειδικής Αγωγής του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, εφόσον οι συγκεκριμένες συνθήκες το επιτρέπουν.

Η εξέταση διενεργείται ενώπιον της επταμελούς επιτροπής επιλογής θεμάτων με τη συμμετοχή των δύο βαθμολογητών που έχουν οριστεί από την ΚΕΕ για το αντίστοιχο μάθημα. Ο βαθμός του εξεταζόμενου μαθήματος είναι ο μέσος όρος του βαθμού των τριών ειδικών επιστημόνων της επταμελούς επιτροπής και των δύο βαθμολογητών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ

Διαδικασία διεξαγωγής του εισαγωγικού διαγωνισμού

4.1.α.) Οι υποψήφιοι υποχρεούνται να προσέρχονται εγκαίρως στην αίθουσα της εξέτασης, να καταλαμβάνουν τις θέσεις που τους υποδεικνύουν οι επιτηρητές και γενικώς να υπακούουν στις υποδείξεις των επιτηρητών που αφορούν στον τρόπο και τη διαδικασία διεξαγωγής του διαγωνισμού. Η προσέλευση των υποψηφίων πρέπει να γίνεται μισή ώρα ενωρίτερα από την ώρα έναρξης της εξέτασης κάθε μαθήματος.

β) Δεν επιτρέπεται η είσοδος των υποψηφίων στην αίθουσα εξετάσεων πριν διαπιστωθεί η ταυτότητά τους. Δεν επιτρέπεται να έχουν μαζί τους γραπτά ή άλλου είδους βοηθήματα, εκτός αυτών που τυχόν επιτρέψει ειδικά η Κεντρική Επιτροπή Εξετάσεων, ούτε οποιαδήποτε μέσα επικοινωνίας με το εκτός της αίθουσας περιβάλλον. Υποχρεούνται να έχουν τα αναγκαία για γραφή είδη, εκτός από διορθωτικό και το μολύβι που χρησιμοποιούν να είναι μπλε ή μαύρου χρώματος.

γ) Κάθε υποψήφιος που εξέρχεται από την αίθουσα υποχρεούται να παραδώσει το τετράδιο εξεταζομένου στον υπεύθυνο της αίθουσας. Υποψήφιοι που αλληλοβοηθούνται, ή επιθέτουν στα τετράδιά τους σημεία αναγνωρίσεως ή υπογράφουν τα τετράδια τους, ή δεν συμμορφώνονται με τις υποδείξεις ή οδηγίες του υπεύθυνου της αίθουσας ή των επιτηρητών, ή διαταράσσουν με οποιοδήποτε τρόπο την τάξη ή χρησιμοποιούν μέσα επικοινωνίας με το εκτός της αίθουσας περιβάλλον ή δολιεύονται γενικώς την εξέταση, αποβάλλονται από την αίθουσα και αποκλείονται από το διαγωνισμό με απόφαση της επιτροπής του εξεταστικού κέντρου, αφού προηγουμένως κληθούν προφορικώς σε άμεση ακρόαση. Η απόφαση εγκρίνεται από την Κεντρική Επιτροπή Εξετάσεων.

4.2. Τα θέματα επιλέγονται από την 7μελή επιτροπή επιλογής θεμάτων, η οποία προκειμένου να προβεί στον καθορισμό θεμάτων στα οποία εξετάζονται οι υποψήφιοι, επιλέγει με κλήρωση τρεις ενότητες από αυτές που απαριθμούνται στην εξεταστέα ύλη κάθε μαθήματος. Στο πλαίσιο αυτών των ενότητων διατυπώνονται από την 7μελή επιτροπή τρία θέματα προς εξέταση, εκ των οποίων ενώπιον των υποψηφίων κληρώνεται το ένα στο οποίο οι υποψήφιοι εξετάζονται. Μετά την εκφώνηση του θέματος δεν επιτρέπεται η είσοδος υποψηφίων στην αίθουσα.

4.3. Οι ενδείξεις των ατομικών στοιχείων του υποψηφίου στα γραπτά δοκίμια καλύπτονται με σκούρο αδιαφανές χαρτί που επικολλάται παρουσία του υποψηφίου κατά την παράδοση του γραπτού στον υπεύθυνο της αίθουσας, ο οποίος κάνει το σχετικό έλεγχο των στοιχείων του υποψηφίου και μονογράφει το γραπτό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε

Διαδικασία βαθμολόγησης - Πίνακας εισαγομένων στη Σχολή

5.1. Η βαθμολογική κλίμακα των εισιτηρίων εξετάσεων για όλες τις δοκιμασίες (προκαταρκτικό και τελικό στάδιο), αρχίζει από τον αριθμό ένα (1) και τελειώνει στον αριθμό πενήντα (50), με βάση για κάθε μάθημα τον αριθμό δεκαπέντε (15) και βάση βαθμολογίας για κάθε στάδιο κατά μέσο όρο τον αριθμό εικοσιπέντε (25).

5.2. Θεωρούνται ως επιτυχόντες του προκαταρκτικού σταδίου σύμφωνα με το Νόμο, κατά τη σειρά επιτυχίας, υποψήφιοι διπλάσιοι του προκαθορισμένου αριθμού εισακτέων στη Σχολή, εφ' όσον έχουν συγκεντρώσει τη βάση της βαθμολογίας, προστιθεμένων και των ισοβαθμισάντων με τον τελευταίο επιτυχόντα υποψήφιο.

5.3. Η βαθμολόγηση στο προκαταρκτικό στάδιο γίνεται από δύο βαθμολογητές για κάθε μάθημα. Ο μέσος όρος των δύο βαθμολογητών είναι ο βαθμός επίδοσης του υποψηφίου σε κάθε μάθημα. Σε περίπτωση που υπάρχει διαφορά βαθμών μεγαλύτερη των οκτώ (8) μονάδων γίνεται βαθμολόγηση και από τρίτο βαθμολογητή. Μετά τη βαθμολόγηση λαμβάνεται υπόψη ο μέσος όρος που προκύπτει από το βαθμό του τρίτου βαθμολογητή και τον πλησιέστερο προς αυτό βαθμό προηγούμενου βαθμολογητή. Στην περίπτωση κατά την οποία ο βαθμός του τρίτου βαθμολογητή είναι ο μέσος όρος των δύο προηγούμενων, λαμβάνεται υπόψη ο πλησιέστερος προς αυτόν βαθμός που ευνοεί τον υποψήφιο. Οι βαθμολογητές ορίζονται από την ΚΕΕ.

5.4. Η βαθμολόγηση στο τελικό στάδιο γίνεται, για μεν το γνωστικό πεδίο από τρεις (3) βαθμολογητές, για δε την παρουσίαση του φακέλου από την 5μελή επιτροπή.

5.5. Η βαθμολόγηση της γραπτής εξέτασης των ξένων γλωσσών γίνεται από δυο βαθμολογητές. Ο μέσος όρος των δύο βαθμολογητών είναι ο βαθμός επίδοσης του υποψηφίου στη γραπτή εξέταση. Σε περίπτωση που υπάρχει διαφορά βαθμών μεγαλύτερη των οκτώ (8) μονάδων, γίνεται βαθμολόγηση και από τρίτο βαθμολογητή. Μετά τη βαθμολόγηση λαμβάνεται υπόψη ο μέσος όρος που προκύπτει από το βαθμό του τρίτου βαθμολογητή και τον πλησιέστερο προς αυτό βαθμό προηγούμενου βαθμολογητή. Στην περίπτωση κατά την οποία ο βαθμός του τρίτου βαθμολογητή είναι ο μέσος όρος των δύο προηγούμενων, λαμβάνεται υπόψη ο πλησιέστερος προς αυτόν βαθμός που ευνοεί τον υποψήφιο. Η προφορική εξέταση γίνεται από τριμελή επιτροπή. Ο μέσος όρος της γραπτής και προφορικής βαθμολογίας καθορίζει τον τελικό βαθμό στην ξένη γλώσσα. Οι βαθμολογητές ορίζονται από την ΚΕΕ.

5.6. Ο μέσος όρος των βαθμών στις τρεις δοκιμασίες του τελικού σταδίου, (τέσσερις για τους υποψηφίους των τμημάτων Εμπορικών Ακολουθιών και Ακολουθιών Τύπου) και στις τέσσερις δοκιμασίες του προκαταρκτικού σταδίου, αποτελεί τον τελικό βαθμό του εξεταζομένου, σύμφωνα με τον οποίο κατατάσσεται στον τελικό πίνακα εισαγομένων στην ΕΣΔΔ, με την επιφύλαξη των παρακάτω παραγράφων (5.7 και 5.8)

5.7. Στην εξέταση κάθε ξένης γλώσσας ο υποψήφιος οφείλει να λάβει τόσο στη γραπτή όσο και στην προφορική εξέταση τουλάχιστον το βαθμό δέκα πέντε (15) και μέσο όρο γραπτής και

προφορικής εξέτασης τουλάχιστον το βαθμό είκοσι πέντε (25). Στα τμήματα όπου εξετάζεται ο υποψήφιος σε δύο ξένες γλώσσες οφείλει να λάβει, ως μέσο όρο στις δύο ξένες γλώσσες τουλάχιστον το βαθμό τριάντα (30).

5.8. Όσοι από τους υποψηφίους για τα τμήματα Εμπορικών Ακολούθων και Ακολούθων Τύπου δεν ενταχθούν σ' αυτά, μπορούν να ενταχθούν στο τμήμα Γενικής Διοίκησης, ή Κοινωνικής Διοίκησης, (Πρόγραμμα Διοίκησης Υπηρεσιών Υγείας, Πρόγραμμα Διοίκησης Οργανισμών Κοινωνικής Πολιτικής) ή Τοπικής Αυτοδιοίκησης και Περιφερειακής Ανάπτυξης. Στην περίπτωση αυτή για τον υπολογισμό της τελικής βαθμολογίας τους λαμβάνεται υπόψη ο μεγαλύτερος από τους δύο βαθμούς που έλαβε στις εξετάσεις των δύο (2) γλωσσών.

5.9. Σε περίπτωση ισοβάθμησης υποψηφίων στο τελικό στάδιο, η σειρά αναγραφής στον πίνακα των επιτυχόντων προσδιορίζεται από την ΚΕΕ με κλήρωση η οποία πραγματοποιείται σε δημόσια συνεδρίαση, για την οποία ορίζεται ο ακριβής χρόνος και τόπος.

5.10. Μετά την έκδοση των αποτελεσμάτων, οι εισαγόμενοι στη Σχολή υποβάλλουν, εντός δέκα ημερών, γραπτή δήλωση στο Διευθυντή της ΕΣΔΔ, με την οποία προσδιορίζουν τη σειρά προτεραιότητας των τμημάτων που επιθυμούν να ακολουθήσουν. Η κατανομή στα τμήματα γίνεται με βάση τη σειρά επιτυχίας στον εισαγωγικό διαγωνισμό και τη δήλωση προτιμώσεως των υποψηφίων. Σε περίπτωση κατά την οποία μετά την ολοκλήρωση της κατανομής στα τμήματα παραμένουν κενές θέσεις από τις προγραμματισμένες για κάθε τμήμα, είναι δυνατόν να καλυφθούν με την ίδια διαδικασία, από τους επόμενους στον κατάλογο των αποτελεσμάτων του εισαγωγικού διαγωνισμού εφ' όσον έχουν πάρει τη βάση στη βαθμολογία. Ως επόμενοι ορίζονται οι πρώτοι των αποτυχόντων κατά τον εισαγωγικό διαγωνισμό και σε αριθμό ίσο με το 10% των θέσεων για τις οποίες προκηρύχθηκε ο διαγωνισμός που στρογγυλεύεται προς τα κάτω. Εάν και μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας αυτής δεν καλυφθεί ο προγραμματισμένος αριθμός σπουδαστών για κάθε τμήμα, οι θέσεις αυτές παραμένουν κενές.

5.11. Ο οριστικός πίνακας των εισαγομένων στη Σχολή, κυρώνεται με πράξη της ΚΕΕ και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Ακολουθεί η εγγραφή στη Σχολή.

5.12. Εάν μετά τη δημοσίευση του πίνακα επιτυχόντων και την παρέλευση του χρόνου εγγραφής στην ΕΣΔΔ διαπιστωθεί η ύπαρξη κενών θέσεων, τότε καλούνται, κατά σειρά προτεραιότητας, οι επόμενοι του πίνακα επιτυχόντων μέχρι να συμπληρωθεί ο αριθμός των κενών θέσεων. Ο συμπληρωματικός αυτός πίνακας εγκρίνεται από την Κεντρική Επιτροπή Εξετάσεων και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

5.13. Σε κάθε στάδιο του διαγωνισμού δεν επιτρέπεται η αναβαθμολόγηση των γραπτών. Μέχρι τη δημοσίευση των τελικών αποτελεσμάτων του διαγωνισμού δεν επιτρέπεται η επίδειξη των γραπτών στους ενδιαφερομένους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ

Πρόγραμμα διεξαγωγής του διαγωνισμού

6.1. Προκαταρκτικό στάδιο:

Ημερομηνία έναρξης ορίζεται η **Δευτέρα 30^η Ιουνίου 2003**. Η διάρκεια της γραπτής δοκιμασίας είναι τρεις (3) ώρες από την εκφώνηση του θέματος. Ώρα διεξαγωγής των εξετάσεων ορίζεται από 17:00 έως 20:00. Ο τόπος των εξετάσεων θα γνωστοποιηθεί στους ενδιαφερομένους με ανακοίνωση που θα αναρτηθεί στο ισόγειο του κτιρίου που στεγάζεται η Σχολή (Πειραιώς και Θράκης 2 Ταύρος).

ΕΞΕΤΑΣΤΕΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ	30-6-2003	Οργάνωση και Λειτουργία του Κράτους
ΤΡΙΤΗ	1-7-2003	Πολιτική Οικονομία και Δημόσια Οικονομική
ΤΕΤΑΡΤΗ	2-7-2003	Διεθνείς και Ευρωπαϊκοί Θεσμοί
ΠΕΜΠΤΗ	3-7-2003	Σύγχρονες μορφές Διακυβέρνησης. Πολιτικά και Επικοινωνιακά Συστήματα
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	4-7-2003	Νεότερη και Σύγχρονη Ευρωπαϊκή και Ελληνική Ιστορία
ΔΕΥΤΕΡΑ	7-7-2003	Περιβάλλον
ΤΡΙΤΗ	8-7-2003	Νέες Τεχνολογίες Πληροφορικής και Επικοινωνίας
ΤΕΤΑΡΤΗ	9-7-2003	Θεωρία των Πιθανοτήτων και Στατιστική
ΠΕΜΠΤΗ	10-7-2003	Οργάνωση - Διοίκηση και Λήψη Αποφάσεων

6.2. Τελικό στάδιο:

Με ανακοίνωση της Κεντρικής Επιτροπής Εξετάσεων, που θα αναρτηθεί στο κτίριο της ΕΣΔΔ, εντός δέκα (10) ημερών από την έκδοση των αποτελεσμάτων του προκαταρκτικού σταδίου, θα ορισθούν οι ημερομηνίες και ο τόπος διεξαγωγής των εξετάσεων του τελικού σταδίου, μετά από απόφαση της ΚΕΕ.

Για περισσότερες πληροφορίες, για την παραλαβή της προκήρυξης και του εντύπου της αιτήσεως, οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να απευθύνονται στη Σχολή, (Πειραιώς και Θράκης 2 Ταύρος,

(ισόγειο), ή στα τηλέφωνα: 210- 3496240, 210-3496241, 210-3496242, 210-3496243 και 210-3496235 και στην ηλεκτρονική διεύθυνση του ΕΚΔΔ, (www.ekdd.gr).

Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΕΞΕΤΑΣΤΕΑ ΥΛΗ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΟΥ ΣΤΑΔΙΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΓΝΩΣΤΙΚΩΝ ΠΕΔΙΩΝ ΤΟΥ ΤΕΛΙΚΟΥ ΣΤΑΔΙΟΥ

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΟ ΣΤΑΔΙΟ

ΠΙΝΑΚΑΣ Α

1. ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

1. Κράτος και μορφές κρατικής οργάνωσης. Θεωρίες για το Κράτος. Η έννοια της εξουσίας. Νομιμοποίηση της εξουσίας. Θεωρίες κοινωνικού συμβολαίου (Hobbes, Locke, Rousseau, Rawls).
2. Δημοκρατική διακυβέρνηση. Θεωρίες της δημοκρατίας. Κλασική θεωρία (Rousseau, Locke, Ωφελιμιστές, Tocqueville) και «νέα θεωρία της δημοκρατίας» (Schumpeter, Downs). Λαϊκή κυριαρχία.
3. Κράτος Δικαίου. Νομιμότητα της κρατικής δράσης. Ισονομία και προστασία δικαιωμάτων.
4. Δημοκρατική οργάνωση του κράτους. Μορφές δημοκρατικής οργάνωσης του κράτους. Ομοσπονδιακή οργάνωση.
5. Αντιπροσωπευτική διακυβέρνηση. Θεωρία του κοινοβουλευτισμού.
6. Κοινωνία πολιτών.
7. Φιλελεύθερη αρχή. Δημοκρατική αρχή. Κοινωνική αρχή. Κοινωνικά προβλήματα και κρατικές λειτουργίες. Κρατικές πολιτικές, παρεμβατισμός και νεοφιλελευθερισμός.
8. Το εθνικό κράτος στην εποχή της παγκοσμιοποίησης.
9. Συνταγματικοί θεσμοί στην Ελλάδα:
 - Εκλογικό σώμα και συνταγματικές αρχές που διέπουν την ψήφο και την ψηφοφορία. Οργάνωση και λειτουργία της Βουλής, διάλυση της Βουλής. Κοινοβουλευτικός έλεγχος, κοινοβουλευτική νομοθετική διαδικασία. Νομική θέση του βουλευτή.
 - Κυβέρνηση: Ανάδειξη και απαλλαγή από τα καθήκοντά της. Αναπλήρωση του πρωθυπουργού και των μελών της κυβέρνησης. Ευθύνη των μελών του υπουργικού συμβουλίου.
 - Πρόεδρος της Δημοκρατίας: εκλογή, θητεία, αρμοδιότητες, νομική θέση, ασυμβίβαστα και ευθύνη του Προέδρου της Δημοκρατίας.
 - Δικαστική λειτουργία: Συνταγματικά πλαίσια της δικαστικής λειτουργίας. Δικαιώματα δικαστικής προστασίας και ακρόασης. Αρχή του νόμιμου Δικαστή.
10. Συνταγματική θεμελίωση και όρια της κρατικής δράσης στην Ελλάδα. Έννοια του κράτους δικαίου, του κοινωνικού κράτους και του κοινωνικού κράτους δικαίου. Συνταγματικά δικαιώματα (ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα, εγγυήσεις θεσμών). Το δικαίωμα στην προσωπικότητα. Η οικονομική ελευθερία. Περιορισμοί των συνταγματικών δικαιωμάτων. Αρχή της αναλογικότητας.

2. ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

1. Ιστορική εξέλιξη της οικονομικής σκέψης: Κλασική Πολιτική Οικονομία, Μαρξισμός, Νεοκλασικισμός, Θεσμική Σχολή, Κεϋνσιανισμός.
2. Το σύστημα της αγοράς και ο σχηματισμός των τιμών: Επιλογές του καταναλωτή και η θεωρία της ζήτησης αγαθών. Θεωρία της παραγωγής του κόστους και της προσφοράς αγαθών. Ανταγωνισμός, συντονισμός και ισορροπία.
3. Μορφές ανταγωνισμού και κοινωνική ευημερία: Τέλειος ανταγωνισμός, μονοπώλιο και ολιγοπωλιακός ανταγωνισμός.
4. Τεχνολογία, έλεγχος και σύγκρουση στο χώρο της εργασίας.
5. Ο μηχανισμός της αγοράς και η λογική των ρυθμιστικών παρεμβάσεων του κράτους: Ατέλειες και αποτυχίες της αγοράς, δημόσια αγαθά, εξωτερικές οικονομίες και εξωτερικές επιβαρύνσεις.

6. Συνολική προσφορά, συνολική ζήτηση και η έννοια της μακροοικονομικής ισορροπίας: Το εισοδηματικό κύκλωμα και το σύστημα των εθνολογιστικών κατηγοριών. Προσδιορισμός του εθνικού εισοδήματος και της συνολικής απασχόλησης. Ο χρηματοπιστωτικός τομέας, η κεντρική τράπεζα και ο προσδιορισμός του γενικού επιπέδου των τιμών- Ανεργία και πληθωρισμός. Οικονομική ανάπτυξη (μεγέθυνση).
7. Ο κρατικός προϋπολογισμός: Η διαδικασία του κρατικού προϋπολογισμού (κατάρτιση, ψήφιση, εκτέλεση και έλεγχος). Φύση και κριτήρια δημοσίων δαπανών. Χρηματοδότηση των δημοσίων δαπανών (τύποι φορολογίας και δημοσίου δανεισμού).
8. Οικονομικές πολιτικές του κράτους, συμπληρωματικότητες και αντιθέσεις: Σταθεροποιητική πολιτική (δημοσιονομική και νομισματική), εισοδηματική πολιτική, κοινωνική πολιτική, αναπτυξιακή πολιτική, πολιτική ανταγωνισμού και δημόσιες επιχειρήσεις.
9. Διεθνής οικονομία και οικονομική πολιτική: Η αποτελεσματικότητα της νομισματικής και δημοσιονομικής πολιτικής σε μια ανοικτή οικονομία. Οικονομική ανάπτυξη και οικονομικές ανισότητες σε παγκόσμιο επίπεδο.
10. Οικονομικές διαστάσεις της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης: Η εσωτερική αγορά. Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Η διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
11. Η ελληνική οικονομία στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης: Εξελίξεις και προοπτικές. Δημόσια οικονομικά. Ισοζύγιο πληρωμών. Απασχόληση και ανεργία. Κατευθύνσεις πολιτικής. Προοπτικές ονομαστικής και πραγματικής σύγκλισης.

* * *

ΠΙΝΑΚΑΣ Β

1. ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΙ ΘΕΣΜΟΙ

Διεθνές Δίκαιο:

1. Υποκείμενο διεθνούς δικαίου
2. Σχέσεις διεθνούς και εσωτερικού δικαίου
3. Πηγές: διεθνές έθιμο, διεθνείς συνθήκες, αναγκαστικό διεθνές δίκαιο, μονομερείς δικαιοπραξίες των κρατών, αρχή της επιείκειας (equity)
4. Διεθνής εκπροσώπηση του κράτους, διεθνής αναγνώριση, διεθνής ευθύνη, ετεροδικία κρατών, διπλωματική προστασία.
5. Το Διεθνές Δικαστήριο (της Χάγης).

Διεθνείς Οργανισμοί:

6. Ίδρυση και διάλυση
7. Νομική προσωπικότητα: Ιδιότητες της διεθνούς νομικής προσωπικότητας
8. Συμμετοχή στους διεθνείς οργανισμούς
9. Οργανωτική διάρθρωση και λειτουργία

Ευρωπαϊκή Κοινότητα- Ευρωπαϊκή Ένωση :

10. Δομή και λειτουργία . Οι τρεις «πυλώνες» της Ένωσης. Όργανα (Συμβούλιο, Επιτροπή, Κοινοβούλιο, Δικαστήριο, Ελεγκτικό Συνέδριο). Τρόπος λήψεως αποφάσεων
11. Πηγές του κοινοτικού δικαίου. Η αρχή της υπεροχής. Ένδικη προστασία. Η ευθύνη του κράτους για παράβαση του κοινοτικού δικαίου
12. Η εσωτερική αγορά: ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων, προσώπων, υπηρεσιών, κεφαλαίων
13. Ο χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Βασικές αρχές και ρυθμίσεις (α) των κοινών πολιτικών, ιδίως αγροτικής πολιτικής, μεταφορών, ανταγωνισμού, κοινωνικής πολιτικής και καταναλωτών, (β) της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας, (γ) της συνεργασίας στους τομείς της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων.
14. Εξωτερικές σχέσεις: νομική προσωπικότητα. Ικανότητα και διαδικασία συνολογησης διεθνών συμβάσεων. Το ζήτημα της κατανομής αρμοδιοτήτων μεταξύ Κοινότητας και Κρατών μελών (αποκλειστικές ή συντρέχουσες αρμοδιότητες)
15. Η προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων. Σχέση με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου

Διεθνής και ευρωπαϊκή προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων:

16. Τα χαρακτηριστικά της προστασίας (τα δικαιώματα, όψεις διεθνούς δικαίου και εξωτερικής πολιτικής).
17. Η προστασία στο πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών (η Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Η Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Τα Διεθνή Σύμφωνα των Ηνωμένων Εθνών (1966)
18. Η προστασία στο πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρώπης.

2. ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ. ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ

1. Η σχέση κράτους και κοινωνίας: Συστημική προσέγγιση. Πλουραλιστικές θεωρίες. Θεωρίες των ελίτ. Μαρξιστικές προσεγγίσεις.
2. Συγκριτική προσέγγιση πολιτικών συστημάτων: Διάκριση των λειτουργιών της δημόσιας εξουσίας. Δομές-όργανα-λειτουργίες. Σύγχρονες τάσεις και προοπτικές της οργάνωσης και λειτουργίας της δημόσιας εξουσίας. Ανάπτυξη, κρίση και αναδιάρθρωση του κοινωνικού κράτους. Η εμπειρία των ΗΠΑ και των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
3. Θεσμοί, δομές και διαδικασίες παραγωγής πολιτικής: Δομές και θεσμοί εκπροσώπησης και εναρμόνισης συμφερόντων. Πολιτικά κόμματα και κομματικά συστήματα, σύγχρονες τάσεις και προοπτικές. Εθνική, ευρωπαϊκή και διεθνής εμπειρία). Εκλογική διαδικασία και εκλογική συμπεριφορά (εθνική, ευρωπαϊκή και διεθνής εμπειρία). Ομάδες συμφερόντων και συστήματα εκπροσώπησης κοινωνικών συμφερόντων. Νέοι θεσμοί και διαδικασίες διαμεσολάβησης συμφερόντων (Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις, κοινωνικός διάλογος, κοινωνία πολιτών, δημόσια σφαίρα).
4. Ο ρόλος των ΜΜΕ στην πολιτική: Διαδικασίες και μέσα νομιμοποίησης της πολιτικής εξουσίας. Η διαμόρφωση της κοινής γνώμης και τα ΜΜΕ. Ο Τύπος ως Τέταρτη Εξουσία, δεοντολογία και μορφές υπευθυνότητας. Τηλεόραση, πολιτική και πολιτικοί θεσμοί. Πολιτικό μάρκετινγκ και ΜΜΕ. Η κρίση της πολιτικής επικοινωνίας.
5. Κοινωνία της πληροφορίας και Δημοκρατία: Πολιτική συμμετοχή, νέα μέσα και δημοκρατία. Το νέο επικοινωνιακό πεδίο και οι διαδικασίες της σύγχρονης δημοκρατίας. Νέες μορφές διαχείρισης της κοινής γνώμης. Δημοσιογραφία και πολιτική στην κοινωνία της πληροφορίας.
6. Πολιτικά συστήματα και συστήματα εποπτείας των ΜΜΕ: Ανάπτυξη, απορύθμιση και αναδιάρθρωση των ραδιοτηλεοπτικών συστημάτων (συγκριτική προσέγγιση). Η εποπτεία των ΜΜΕ: μοντέλα και θεσμοί εποπτείας (εθνική, ευρωπαϊκή και διεθνής εμπειρία). Η ανάπτυξη των νέων μέσων επικοινωνίας και οι επιπτώσεις τους στην άσκηση πολιτικής σε εθνικό επίπεδο.

3. ΝΕΩΤΕΡΗ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

1. Εισαγωγή στη δημιουργία των ευρωπαϊκών εθνικών κρατών: Εισαγωγή στον ευρωπαϊκό και ιδίως τον γαλλικό Διαφωτισμό. Εισαγωγή στον ελληνικό διαφωτισμό. Οι κοινωνικές δυνάμεις δημιουργίας των εθνών κρατών. Η συγκρότηση του Ελληνικού εθνικού κράτους: Οι ηγετικές κοινωνικές ομάδες. Τρία αντιπροσωπευτικά ιστορικά παραδείγματα : η γαλλική επανάσταση, η ελληνική επανάσταση και η ιταλική ενοποίηση.
2. Εθνικά κράτη και αυτοκρατορίες κατά τη διάρκεια του 19^{ου} αιώνα έως και τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο: Οι αυτοκρατορίες και η σημασία τους στον ευρωπαϊκό χώρο και τον πληθυσμό. Η αυτοκρατορική δομή πολιτικής εξουσίας τον 19^ο αιώνα σε σύγκριση με την αντίστοιχη δομή των εθνικών κρατών. Η δημιουργία των βαλκανικών εθνικών κρατών και οι απόπειρες εκσυγχρονισμού της Οθωμανικής αυτοκρατορίας.
3. Η ευρωπαϊκή και ελληνική επέκταση: Ευρωπαϊκά εθνικά κράτη, αυτοκρατορίες και αποικιακή επέκταση. Ο πρώτος παγκόσμιος πόλεμος, οι δυνάμεις, οι αιτίες και τα αποτελέσματα. Ελληνικό εθνικό κράτος 1832 – 1922 : μέσα και διαδικασίες γεωγραφικής επέκτασης και εθνικής ομογενοποίησης.
4. Από το μεσοπόλεμο στο τέλος του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου: Ο νέος γεωπολιτικός χάρτης της Ευρώπης, οι νέες κρατικές, πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις. Τα κοινωνικά κινήματα και η δράση τους. Ο πόλεμος, τα μέτωπα, τα κυριότερα κινήματα αντίστασης και η αναδιάρθρωση των πολιτικών και κοινωνικών συσχετισμών.
5. Ο διπολικός κόσμος: Ο ψυχρός πόλεμος. Η δημιουργία της Ενιαίας Ευρώπης και η θέση της στο παγκόσμιο σύστημα. Ο γεωπολιτικός ρόλος της Ελλάδας και της Τουρκίας κατά την διάρκεια του ψυχρού πολέμου και οι εσωτερικές πολιτικές παρενέργειες.
6. Από την συγκεντρωμένη χειροτεχνική παραγωγή στην εξάπλωση της βιομηχανίας (τέλος 18^{ου} - 20^{ου} αι): Η βιομηχανική επανάσταση ως διαδικασία αποδιάρθρωσης των παραδοσιακών κοινωνικών δομών. Από το χωριό στην αγορά εργασίας (19^{ου} αι.). Οι μεγάλες ανακαλύψεις, οι μηχανές και η συμπύκνωση του χρόνου της παραγωγής και της εργασίας. Η βιομηχανική επανάσταση και η αγροτική Ελλάδα : κοινωνικές αιτίες αποκλίσεων (19^{ου} αι -γενικοί άξονες).
7. Από την ορθολογική οργάνωση της παραγωγής στην ορθολογική οργάνωση της κοινωνίας: Η «επανάσταση» στην οργάνωση της εργασίας : φορδισμός και τείλορισμα. Η πρώτη ελληνική βιομηχανία και οι κεφαλαιούχοι της (τέλος 19^{ου} έως και το μεσοπόλεμο). Η κρίση του 1929 -32 και

τα χαρακτηριστικά της. Κρίση υπερπαραγωγής και η πρώτη διαδικασία εισαγωγής του κράτους στην οικονομία (από την διμερή στην τριμερή οργάνωση της παραγωγής). Χρυσή τριακονταετία στην Ευρώπη και στην Ελλάδα (μορφές οργάνωσης της οικονομίας και οι κοινωνικές ισορροπίες και συγκρούσεις).

8. Όψεις του αστικού και του αγροτικού κόσμου στην Ευρώπη και στην Ελλάδα 19^{ος} - 20^{ος} αιώνες. Ο αστικός κόσμος και ο οικονομικός πολιτισμός του σε σύγκριση με τον αγροτικό (19^{ος} αι. -γενικοί άξονες). Η εμφάνιση και η εξέλιξη των υπαλληλικών μεσαίων και ανώτερων στρωμάτων. Από την εγκαθίδρυση του εθνικού κράτους στην Ελλάδα (19^{ος} – 20^{ος} αι).
9. Μορφές κοινωνικής οργάνωσης και οικονομικής δράσης: Η πολυαπασχόληση στον αστικό και τον αγροτικό πληθυσμό στην Ελλάδα (20^{ος} αι. –γενικοί άξονες και συγκρίσεις με αναφορά σε συγκεκριμένα παραδείγματα). Επιχείρηση, χειρωνακτική εργασία και οικογένεια στην Ελλάδα και στην Ευρώπη 19^{ος} – 20^{ος} αι. (συγκεκριμένα ιστορικά παραδείγματα που αναφέρονται σε ποικίλες κοινωνικές τάξεις και οικονομικές δραστηριότητες).

4. ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

1. Φυσικό Περιβάλλον: Βιολογική ποικιλότητα, υγρά τοπία, υδατικά οικοσυστήματα, χερσαία οικοσυστήματα, προστατευόμενα είδη χλωρίδας και πανίδας. Δομή και λειτουργία οικοσυστημάτων, αλληλεπιδράσεις ατμόσφαιρας, εδάφους, υδρόσφαιρας. Κύκλοι στοιχείων στη φύση. Διαχείριση Προστατευόμενων Περιοχών. Προστασία δασών. Φυσικές καταστροφές. Ερημοποίηση. Αισθητική Τοπίου. Αποκαταστάσεις. Χωροταξία. Πολιτική υπαίθρου. Χρήσεις γης. Χωροταξικό σχέδιο. Περιφερειακή Ανάπτυξη. Νομικό καθεστώς προστασίας.
2. Ατμοσφαιρικό Περιβάλλον: Παγκόσμια προβλήματα, κλιματική αλλαγή, στρατοσφαιρικό όζον. Διασυνωριακή, περιφερειακή αέρια ρύπανση (οξίνιση, ευτροφισμός, τροποσφαιρικό όζον). Ατμοσφαιρική ρύπανση σε μέση - τοπική κλίμακα (βιομηχανική, αστική). Ποιότητα αέρα εσωτερικών χώρων, θόρυβος. Νομικό καθεστώς προστασίας.
3. Υδατικοί Πόροι: Λίμνες, ποτάμια, θαλάσσιο περιβάλλον, υπόγειοι υδατικοί πόροι, Υδατικά αποθέματα (Επιφανειακά, Υπόγεια). Ποιότητα και προστασία υδάτων (βιομηχανικές, αστικές και αγροτικές δραστηριότητες). Αξιοποίηση υδατικών πόρων - Νομικό καθεστώς προστασίας.
4. Έδαφος και υπέδαφος: Ρύπανση, προστασία και αποκατάσταση εδαφών. Ρύπανση και προστασία υδροφορέων. Διαχείριση παράκτιας ζώνης. Διαχείριση ορεινών περιοχών. Χρήσεις γης. Νομικό καθεστώς προστασίας.
5. Αστικό Περιβάλλον: χωροταξία και πολεοδομία. Αστική βιώσιμη ανάπτυξη. Αναπλάσεις. Πολιτική γης, οικιστικές επεκτάσεις, περιοχές πρασίνου. Μεταφορές, διαχείριση κυκλοφορίας και περιβάλλον. Παραγωγή λυμάτων και απορριμμάτων σε οικιστικές, αστικές περιοχές. Διαχείριση στερεών αποβλήτων (αστικά, βιομηχανικά), Διαχείριση υγρών αποβλήτων. Βιολογική επεξεργασία αερίων ρύπων στο πλαίσιο βιώσιμης ανάπτυξης. Νομικό καθεστώς προστασίας.
6. Ενέργεια και Περιβάλλον: Ενεργειακές ανάγκες, χρήσεις, εκπομπές. Ενέργεια Μεταφορές. Ορθολογική χρήση και εξοικονόμηση ενέργειας. Ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Αξιοποίηση αιολικής ενέργειας, ηλιακής, βιομάζας, γεωθερμίας, ενεργειακά συστήματα. Βιοκλιματικά κτίρια , υλικά .Νομικό καθεστώς προστασίας.
7. Αειφορία, βιώσιμη ανάπτυξη και περιβάλλον: Η Έννοια της αειφορίας και η ενσωμάτωση της στις παραγωγικές διαδικασίες. Βιώσιμη ανάπτυξη, συνιστώσες βιώσιμης ανάπτυξης. Εθνικό στρατηγικό σχέδιο βιώσιμης ανάπτυξης. Ενσωμάτωση κριτηρίων βιωσιμότητας στις δημόσιες πολιτικές. Διαχείριση φυσικής κληρονομιάς. Διαχείριση φυσικών και βιολογικών πόρων. Μεγάλα έργα υποδομής. Οικιστικές επεκτάσεις. Βιοκλιματικός σχεδιασμός κτιρίων και οικισμών. Νομικό καθεστώς προστασίας.
8. Μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων: Σκοπός, πεδίο εφαρμογής, περιεχόμενο μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Διαδικασία έγκρισης περιβαλλοντικών όρων.
9. Πολιτιστικό περιβάλλον: Αρχαιότητες, μνημεία, ιστορικοί τόποι. Διατηρητέα κτίρια. Παραδοσιακοί οικισμοί. Αρχαιολογικοί χώροι .Νομικό καθεστώς προστασίας.
10. Διεθνής και Ευρωπαϊκή πολιτική προστασίας περιβάλλοντος: Διακηρύξεις Στοκχόλμης (1972) και Ρίο (1992) για το Περιβάλλον και την Ανάπτυξη. Agenda 21. Συνθήκες Maastricht (1992) και Amsterdam (1997). Σύμβαση Παρισίων (1972) Σύμβαση Βέρνης (1979). Σύμβαση Γρανάδας (1986). Παγκόσμια Διάσκεψη Γιοχάνεσμπουργκ.

5. ΝΕΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

1. Βασικά εργαλεία της Τεχνολογίας Πληροφορίας: Παράσταση πληροφοριών με δυαδικό σύστημα. Ορισμοί βασικών μονάδων πληροφορίας (bit, byte). Οργάνωση υπολογιστικών και η βασική αρχιτεκτονική υπολογιστών. Λειτουργικά Συστήματα Υπολογιστών. Περιφερειακές μονάδες υπολογιστών. Ιστορική εξέλιξη των υπολογιστών.

2. Επίλυση Προβλημάτων με Η/Υ: Βασικές αρχές αλγορίθμων και προγραμματισμού υπολογιστών. Εφαρμογές προγραμματισμού στην επίλυση προβλημάτων που αφορούν απλές αριθμητικές πράξεις για μεγάλο αριθμό δεδομένων.
3. Βάσεις δεδομένων: Βασικές έννοιες στην δημιουργία και διαχείριση βάσεων δεδομένων. Μέθοδοι εισαγωγής, τροποποίησης και προσπέλασης δεδομένων όπως π.χ. οπτικές μέθοδοι, SQL, χρήση τυποποιημένων εντύπων. Σχεσιακές βάσεις δεδομένων.
4. Αναπαράσταση Πληροφορίας: Βασικές μέθοδοι αναπαράστασης πληροφοριών σε κοινωνικούς και οικονομικούς σκοπούς. Αναζήτηση πληροφοριών και τεχνολογία www.
5. Βασικές Αρχές Συστημάτων Επικοινωνιών: Ψηφιακές τεχνικές μετάδοσης πληροφορίας, πιθανότητα σφάλματος στη μετάδοση, ταχύτητα μετάδοσης πληροφοριών. Τεχνολογίες φυσικού στρώματος, ασύρματη και ενσύρματη μετάδοση πληροφορίας, χάλκινες και οπτικές γραμμές μεταφοράς. Αρχές δορυφορικών επικοινωνιών. Αρχές λειτουργίας Κινητών Επικοινωνιών (GSM και UMTS). Αρχές Διαδικτύου (Internet)
6. Οργάνωση Τηλεπικοινωνιακών Συστημάτων: Παραδοσιακό δίκτυο τηλεφωνίας. Ψηφιοποίηση τηλεφωνικού δικτύου. Τεχνολογίες ISDN και B-ISDN. Ενοποίηση δικτύων υπολογιστών και επικοινωνιακών συστημάτων. Ενοποίηση διαδικτύου με δίκτυο σταθερών και κινητών επικοινωνιών.

6. ΘΕΩΡΙΑ ΤΩΝ ΠΙΘΑΝΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ

1. Εισαγωγή στις πιθανότητες: Δειγματικός χώρος, ενδεχόμενα, κλασική πιθανότητα, αρχές απαρίθμησης, διατάξεις, συνδυασμοί, αξιωματική θεμελίωση, πιθανότητα ένωσης ενδεχομένων.
2. Δεσμευμένη πιθανότητα και στοχαστική ανεξαρτησία Θεώρημα ολικής πιθανότητας, τύπος Bayes.
3. Τυχαία μεταβλητή : Αθροιστική συνάρτηση κατανομής, συνάρτηση πιθανότητας, συνάρτηση πυκνότητας πιθανότητας.
4. Παράμετροι κατανομής τυχαίας μεταβλητής : Μέση τιμή, διασπορά, τυπική απόκλιση, κορυφή, διάμεσος και ποσοστιαία σημεία.
5. Διακριτές κατανομές: Κατανομή Bernoulli, Διωνυμική, Γεωμετρική, Υπεργεωμετρική, κατανομή Poisson.
6. Συνεχείς κατανομές: Ομοιόμορφη, Εκθετική, Γάμμα, Κανονική.
7. Κατανομή συνάρτησης τυχαίας μεταβλητής.
8. Διδιάστατη τυχαία μεταβλητή: Από κοινού αθροιστική συνάρτηση κατανομής, Από κοινού συνάρτηση πιθανότητας, Από κοινού συνάρτηση πυκνότητας πιθανότητας, Περιθώριες συναρτήσεις πιθανοτήτων και συναρτήσεις πυκνότητας, συνδιακύμανση, συντελεστής συσχέτισης.
9. Περιγραφική Στατιστική: Περιγραφή δεδομένων δείγματος. Γραφικές παραστάσεις, Ιστόγραμμα, Ραβδόγραμμα, Θηκόγραμμα. Μέτρα Κεντρικής κλίσης, Μέτρα διασποράς, κωδικοποιημένη μέθοδος.
10. Εκτιμητική: Τυχαίο δείγμα και στατιστικές συναρτήσεις, αμερόληπτες εκτιμήτριες, αμερόληπτες εκτιμήτριες ελάχιστης διασποράς, εκτιμήτριες μεγίστης πιθανοφάνειας.
11. Διαστήματα Εμπιστοσύνης: Για τη μέση τιμή μ , για τη διασπορά σ^2 , για τη διαφορά μέσων, μεγάλα δείγματα, μικρά δείγματα.
12. Έλεγχοι Υποθέσεων: Βασικές έννοιες και ορισμοί, σφάλμα τύπου I και τύπου II, Ισχύς Ελέγχου, P-τιμή (value), έλεγχος για τη μέση τιμή, έλεγχος για τη διαφορά δύο μέσων τιμών, μεγάλα δείγματα, μικρά δείγματα.
13. Γραμμική Παλινδρόμηση, Συσχέτιση: Μέθοδος ελαχίστων τετραγώνων, εκτίμηση των παραμέτρων του απλού γραμμικού μοντέλου, διαστήματα εμπιστοσύνης για το απλό γραμμικό μοντέλο, έλεγχος ανεξαρτησίας.

7. ΟΡΓΑΝΩΣΗ – ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΚΑΙ ΛΗΨΗ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

1. Η έννοια της οργάνωσης. Ορισμός, έννοιες, λειτουργίες του μάντζμεντ. Η αποτελεσματικότητα της οργάνωσης: έννοιες και προσεγγίσεις.
2. Γενικό και ειδικό περιβάλλον της οργάνωσης. Η οργάνωση στο πλαίσιο του οικονομικού και κοινωνικού συστήματος
3. Προγραμματισμός: διαδικασία, επίπεδα. Προγραμματισμός σεναρίων. Επιλογή αποστολής, στόχων. Διαμόρφωση και υλοποίηση Στρατηγικής.
4. Βασικά στοιχεία οργανωτικού σχεδιασμού. Σχεδιασμός θέσεων εργασίας. Εύρος ελέγχου και ιεραρχικά επίπεδα. Σχεδιασμός τμημάτων – μορφές τμηματοποίησης. Σχέσεις εξουσίας και συντονισμός.
5. Ο έλεγχος στην οργάνωση: είδη, διαδικασία, στρατηγικές. Έλεγχος και οργανωσιακή κουλτούρα.
6. Διαδικασία και μοντέλα λήψης αποφάσεων. Μεθοδολογία Διοικητικής Επιστήμης. Στάδια ανάλυσης προβλήματος. Εισαγωγή στα μοντέλα λήψης αποφάσεων: Γραμμικός και ακέραιος

προγραμματισμός. Ανάλυση και δένδρα αποφάσεων. Ιεράρχηση εναλλακτικών με πολλαπλά κριτήρια. Προσομοίωση. Μέθοδοι και κριτήρια αξιολόγησης επενδύσεων. Πακέτα Η/Υ και ο ρόλος τους στη λήψη αποφάσεων.

7. Ανάλυση πληροφοριακών συστημάτων. Πληροφοριακά συστήματα σε Οργανισμούς- Κατηγορίες. Κύκλος ζωής συστήματος - Φάσεις και σκοποί.
8. Ανασχεδιασμός διαδικασιών ή διεργασιών. Έννοιες και προσεγγίσεις. Βασικά στοιχεία της μεθοδολογίας ανασχεδιασμού.
9. Διοίκηση Έργου. Σχεδιασμός και οργάνωση έργου. Τεχνικές και μέθοδοι χρονικού προγραμματισμού. Διαγράμματα. Ανάλυση εργασιών. Εκτιμήσεις κόστους – διάρκειας – ποιότητας. Παρακολούθηση προόδου. Μέθοδοι ελέγχου ενός έργου.

* * *

ΤΕΛΙΚΟ ΣΤΑΔΙΟ

ΓΝΩΣΤΙΚΑ ΠΕΔΙΑ

1. ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

1. Η δημόσια διοίκηση στο πλαίσιο της δημοκρατίας και του πολιτικού συστήματος. Αντικείμενο και αποστολή της δημόσιας διοίκησης. Η έννοια του δημόσιου συμφέροντος. Ο δημόσιος τομέας (νομικές, οικονομικές, οργανωσιακές και πολιτικές διαστάσεις) και οι σύγχρονες μεταρρυθμίσεις του.
2. Οργάνωση της κυβέρνησης. Πολιτική ηγεσία των υπουργείων, διοικητική ηγεσία και σχέσεις μεταξύ τους. Κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ υπουργείων και εσωτερική οργάνωσή τους. Αποσυγκέντρωση, αποκέντρωση, αυτοδιοίκηση. Σχέσεις μεταξύ διοικητικών επιπέδων. Τυπικές και άτυπες όψεις διοικητικής οργάνωσης.
3. Στελέχωση της διοίκησης. Συστήματα στελέχωσης, διαδικασίες επιλογής, σταδιοδρομία. Συσχέτιση διοικητικής οργάνωσης και στελέχωσης.
4. Οργανωσιακή συμπεριφορά. Οργανωσιακός ορθολογισμός. Αποτελεσματικότητα και αποδοτικότητα. Διοίκηση με στόχους.
5. Διοίκηση προσωπικού στη Δημόσια Διοίκηση. Προγραμματισμός ανθρώπινου δυναμικού. Ηγεσία, υποκίνηση, αξιολόγηση.
6. Διοικητικές διαστάσεις των οικονομικών λειτουργιών της Δημόσιας Διοίκησης. Προϋπολογισμός, προγραμματισμός, έλεγχος δαπανών.
7. Μορφές ελέγχου της δράσης της διοίκησης από νομική, οικονομική και πολιτική άποψη. Συνταγματική θεμελίωση και λειτουργία των ανεξάρτητων διοικητικών αρχών.
8. Το κοινωνικό και πολιτικό περιβάλλον της Δημόσιας Διοίκησης. Σχέσεις διοίκησης και κοινωνίας.
9. Ρόλος, λειτουργία και συντονισμός της εθνικής διοίκησης στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
10. Απόπειρες διοικητικής μεταρρύθμισης και η προβληματική τους. Έννοια και περιεχόμενο του διοικητικού εκσυγχρονισμού.

2. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

1. Η ανάδειξη της μεταβλητής του χώρου. Έννοια και γνωστικά αντικείμενα της Περιφερειακής Επιστήμης. Περιφερειακή Οικονομική Πολιτική. Περιφερειακή Ανάπτυξη.
2. Περιφερειακό Πρόβλημα. Κριτήρια προσδιορισμού, αίτια δημιουργίας, λόγοι αντιμετώπισης και θεωρητική διερεύνηση των περιφερειακών ανισοτήτων. Θεωρία Σταδίων Ανάπτυξης (Rostow, Friedmann). Θεωρία της Σωρευτικής Αιτιότητας (Myrdal). Θεωρία του Διαπεριφερειακού Εμπορίου. Θεωρία της Έλλειψης και Αφθονίας των Φυσικών Πόρων. Θεωρία της Εξάρτησης.
3. Αναπτυξιακή Περιφέρεια: Συστήματα Ταξινόμησης Περιφερειών. Διάκριση Περιφερειών κατά Boudeville και Διάκριση με βάση το αναπτυξιακό κριτήριο. Περιφερειακή Διοικητική Οργάνωση.
4. Θεωρίες Περιφερειακής Ανάπτυξης και Μεγέθυνσης. Υποδείγματα τύπου Harrod-Domar. Νεοκλασικό υπόδειγμα. Θεωρία εξαγωγικής βάσης. Θεωρία των Τομέων. Θεωρία της κλαδικής διάρθρωσης. Το υπόδειγμα της ενδογενούς ανάπτυξης και τα καινοτομικά υποδείγματα. Ανάλυση του περιφερειακού εισοδήματος. Θεωρία κεντρικής θέσης και θεωρία πόλων ανάπτυξης.
5. Θεωρίες επιλογής του τόπου εγκατάστασης. Ελαχιστοποίηση του κόστους Μεταφοράς. Ελαχιστοποίηση του κόστους εγκατάστασης. Μεγιστοποίηση της ζήτησης και των εσόδων. Μεγιστοποίηση του κέρδους. Η Πρακτική της επιλογής του Τόπου εγκατάστασης.

6. Περιφερειακή Πολιτική: Σκοποί και μέσα. Εναρμόνιση των σκοπών της Εθνικής και Περιφερειακής Πολιτικής. Τα μέσα της Περιφερειακής Πολιτικής: Υποδομές, κίνητρα επενδύσεων, Τοπική ανάπτυξη, καινοτόμες δράσεις. Πολιτική Αστικών Κέντρων.
7. Ελληνική Περιφερειακή Πολιτική και Προγραμματισμός. Περιφερειακή Πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης και Κοινοτικές Πρωτοβουλίες.
8. Μέθοδοι Περιφερειακής Ανάλυσης. Μέτρηση περιφερειακών ανισοτήτων: μέτρα διασποράς και μέτρα συγκέντρωσης. Συντελεστές ειδικεύσης περιφερειών: συντελεστές συμμετοχής, συντελεστές ειδικεύσης, συντελεστές εγκατάστασης, συντελεστές χωροταξικής αλληλεξάρτησης. Μέθοδοι οριοθέτησης περιφερειών.

3. ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

1. Ατομικές εργασιακές σχέσεις: Έναρξη, μεταβολή, εκπλήρωση, αναστολή και λήξη της σχέσης εργασίας.
2. Εργασιακές σχέσεις σε επίπεδο επιχείρησης: συναποφάσεις (εργοδοτών, συμβουλίων εργαζομένων) Ν. 1767/88 κανονισμοί εργασίας. Συμμετοχή των εργαζομένων στις επιχειρήσεις και εκμεταλλεύσεις. Πειθαρχικό δίκαιο.
3. Συλλογικές εργασιακές σχέσεις: συνδικαλιστική ελευθερία και δίκαιο των επαγγελματικών οργανώσεων. Συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Διαιτησία στις συλλογικές διαφορές εργασίας, συλλογικοί εργατικοί αγώνες.
4. Οργάνωση και διοίκηση συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης: ενιαίο σύστημα ή πολλαπλότητα συστημάτων. Συγχώνευση, ομαδοποίηση και τυποποίηση συστημάτων. Έννοια και διακρίσεις ασφαλιστικών φορέων. Αυτοτέλεια, αυτονομία και αυτοδιοίκηση. Όργανα και προσωπικό των φορέων. Εποπτεία και έλεγχος.
5. Έναρξη και διάρκεια κοινωνικής ασφάλισης: έννοια και περιεχόμενο της έννομης σχέσης κοινωνικής ασφάλισης. Υποκείμενα και νομική φύση. Υπαγωγή στην ασφάλιση (υποχρεωτική, προαιρετική, πολλαπλή, τυπική). Διάρκεια της ασφαλιστικής σχέσης (πραγματική, πλασματική, προαιρετική συνέχιση, διαδοχική).
6. Χρηματοδότηση της κοινωνικής ασφάλισης: οικονομικά συστήματα κάλυψης δαπανών (κεφαλαιοποιητικό, διανεμητικό). Μέσα χρηματοδότησης (εισφορές, συμμετοχή του κράτους, κοινωνικοί πόροι, αξιοποίηση αποθεματικών και περιουσίας των φορέων).
7. Ασφαλιστικοί κίνδυνοι και παροχές: οριοθέτηση των ασφαλιστικών κινδύνων. Έννοια, διακρίσεις και νομική φύση των ασφαλιστικών παροχών. Προϋποθέσεις ασφαλιστικών παροχών (ουσιαστικές και τυπικές). Χορήγηση ασφαλιστικών παροχών και συνέπειες παραβάσεων.
8. Δημόσιος τομέας υπηρεσιών υγείας: οργάνωση, διοίκηση και διαχείριση του Εθνικού Συστήματος Υγείας. Οργάνωση, διοίκηση και λειτουργία των ΠΕΣΥ, των Νοσοκομείων και των Μονάδων Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας. Υγειονομικό δυναμικό του ΕΣΥ. Εκτός ΕΣΥ δημόσιοι φορείς υπηρεσιών και αγαθών υγείας. Χρηματοδότηση των υπηρεσιών και μονάδων υγείας.
9. Ιδιωτικός τομέας υπηρεσιών υγείας: έναρξη και άσκηση των επαγγελματιών υγείας. Ιδιωτικές ασφαλίσεις υγείας.
10. Παραγωγή και εμπορία αγαθών υγείας: φαρμακευτικές εταιρείες. Φαρμακαποθήκες. Λοιποί φορείς.
11. Συλλογική οργάνωση του υγειονομικού δυναμικού: σύσταση και εξουσία των ιατρικών, οδοντιατρικών και φαρμακευτικών συλλόγων. Οργάνωση των λοιπών επαγγελματιών υγείας.
12. Ευθύνη για άρνηση ή πλημμελή εκπλήρωση υπηρεσιών υγείας: αστική ευθύνη δημοσίου και ν.π.δ.δ. Αστική ευθύνη ν.π.ι.δ. Ευθύνη απασχολουμένων για λογαριασμό φορέων υγείας. Ευθύνη από την άσκηση δημόσιου λειτουργήματος ή υπηρεσίας. Ευθύνη από την εκτέλεση εργασίας ή επαγγέλματος ιδιωτικού δικαίου, ποινική ευθύνη.
13. Οργάνωση του συστήματος κοινωνικής πρόνοιας: Εθνικό Σύστημα Κοινωνικής Φροντίδας. Επικουρική αρμοδιότητα των ΟΤΑ. Δραστηριοποίηση της Εκκλησίας και των ιδιωτικών φορέων στην κοινωνική πρόνοια.
14. Οργανωτική και κανονιστική διαμόρφωση των επιμέρους κοινωνικών υπηρεσιών: διακριτική ευχέρεια. Δέσμευση της κοινωνικής διοίκησης. Προϋποθέσεις και αντικείμενο του δικαιώματος για κοινωνική πρόνοια. Προνοιακές παροχές σε άτομα με ειδικές ανάγκες, ηλικιωμένους, παιδιά, μητέρες, αστέγους κλπ.
15. Αρχές του δικαίου κοινωνικής πρόνοιας. Αρχή της εξατομίκευσης. Αρχή της επικουρικότητας. Αρχή της ελάχιστης εγγύησης.
16. Διάκριση της κοινωνικής πρόνοιας από συναφείς θεσμούς: από συστήματα κοινωνικής ασφάλισης, από προγράμματα υγείας, από θεσμούς κοινωνικής αποκατάστασης (πολεμικές συντάξεις, προσωπικές συντάξεις), από μη κερδοσκοπικά προνοιακά καθεστώτα ιδιωτικού δικαίου και μορφές εθελοντικής δράσης.

4. ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΜΜΕ

1. Θεωρίες Μαζικής Επικοινωνίας: Οι βασικές θεωρητικές προσεγγίσεις και οι διαφορές τους (μαρξιστικές προσεγγίσεις, λειτουργισμός, πολιτική οικονομία, εκσυγχρονισμός και ανάπτυξη, «θεωρία του Μέσου», Σχολή της Φρανκφούρτης και η κριτική θεωρία, η Σχολή του Μπέρμινγκχαμ εθνογραφικές, ψυχολογικές, και κοινωνιο-ψυχολογικές προσεγγίσεις). Η Θεωρία της «Καλλιέργειας» Προτύπων και της ημερήσιας διάταξης των Μέσων. Οι θεωρίες για τις επιδράσεις των ΜΜΕ.
2. Μοντέλα της Μαζικής Επικοινωνίας: Γραμμικά και κυκλικά μοντέλα. Μοντέλα της συμπεριφοράς του κοινού. Μοντέλα επιρροής και διάδοσης των καινοτομιών. Επικοινωνιακά δίκτυα. Καθοδηγητές κοινής γνώμης.
3. ΜΜΕ: Βιβλίο, Εφημερίδα, Περιοδικά, Ραδιόφωνο, Τηλεόραση και Διαδίκτυο (διαχρονική εξέλιξη στην Ελλάδα και το εξωτερικό). Το ελληνικό επικοινωνιακό πεδίο (δημόσια, ιδιωτικά, εθνικά, περιφερειακά και τοπικά ΜΜΕ). Ειδησεογραφικές αξίες και η δομή των ειδήσεων. Η ελληνική δημοσιογραφία (προοπτικές, δομή και λειτουργία).
4. Κοινωνία και ΜΜΕ: Ο κοινωνικός-θεσμικός ρόλος των ΜΜΕ (αλληλεπίδραση με την οικογένεια, την εκπαίδευση, την εκκλησία, τις ομάδες αναφοράς). Η συμβολική και οικονομική εξουσία των ΜΜΕ. Τα οικονομικά των ΜΜΕ (διεθνής και ελληνική εμπειρία). Η διείσδυση των νέων Μέσων στην Ελλάδα και οι επιπτώσεις τους σε κοινωνικό και οικονομικό επίπεδο.
5. Διαφήμιση: Η σχέση της διαφήμισης με τα μέσα επικοινωνίας. Η καταναλωτική κοινωνία. Ιδεολογία και γλώσσα της διαφήμισης. Το κοινό της διαφήμισης, Στρατηγικές και τεχνικές της διαφημιστικής επικοινωνίας. Μάρκετινγκ και διαφημιστικές εκστρατείες. Ζητήματα δεοντολογίας.
6. Δημόσιες Σχέσεις: Η εξέλιξη και τα είδη των Δημοσίων Σχέσεων. Τα τμήματα και οι εταιρείες Δημοσίων Σχέσεων (δομή και λειτουργίες). Ο προγραμματισμός στις Δημόσιες Σχέσεις (έρευνα, προσδιορισμός του κοινού, εφαρμογή, αξιολόγηση). Οι χρήσεις των ΜΜΕ στις Δημόσιες Σχέσεις. Επικοινωνιακές εκστρατείες. Κοινωνικό μάρκετινγκ. Οι πρακτικές των Δημοσίων Σχέσεων. Ηθική και κώδικες δεοντολογίας.
7. Διεθνής Επικοινωνία: Ιδιοκτησία και έλεγχος των πολυεθνικών μέσων. Η διεθνοποίηση των ΜΜΕ. Η εξάρτηση των διεθνών μέσων και η ροή των διεθνών ειδήσεων. Η παγκοσμιοποίηση των επικοινωνιών και οι πολιτιστικές-εθνικές ταυτότητες. Ένοπλες Δυνάμεις και η διεθνής ανάπτυξη των νέων μέσων.

5. ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

1. Το διεθνές οικονομικό σύστημα. Διαχρονική εξέλιξη των εμπορικών και χρηματοπιστωτικών ροών μεταξύ των κυριοτέρων χωρών.
2. Λόγοι ύπαρξης διεθνούς εμπορίου. Η θεωρία του απολύτου και του συγκριτικού πλεονεκτήματος. Τα οφέλη του διεθνούς εμπορίου και η διακρατική κατανομή τους.
3. Επιπτώσεις του διεθνούς εμπορίου στη διανομή του εισοδήματος. Το υπόδειγμα των ειδικών παραγωγικών συντελεστών. Το υπόδειγμα Heckscher-Ohlin.
4. Οικονομίες κλίμακας, ατελής ανταγωνισμός και διεθνές εμπόριο. Ενδοκλαδικό και διακλαδικό εμπόριο. Η δυνατότητα ύπαρξης ζημιών από το ελεύθερο εμπόριο.
5. Πολιτική διεθνούς εμπορίου κάτω από συνθήκες τέλει και ατελούς ανταγωνισμού. Δασμοί, επιδοτήσεις και ποσοτικοί περιορισμοί ως όργανα άσκησης εμπορικής πολιτικής. Στρατηγική εμπορική πολιτική. Η πολιτική οικονομία της εμπορικής πολιτικής.
6. Το ισοζύγιο πληρωμών. Το εμπορικό ισοζύγιο, το ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών και το ισοζύγιο κίνησης κεφαλαίων.
7. Η αγορά συναλλάγματος. Η προσφορά χρήματος, το επίπεδο τιμών και η συναλλαγματική ισοτιμία στη βραχυχρόνια και στη μακροχρόνια περίοδο. Το δόγμα της ισοτιμίας των αγοραστικών δυνάμεων. Το φαινόμενο της υπερακόντισης. Το υπόδειγμα χαρτοφυλακίου.
8. Προσδιοριστικοί παράγοντες του εθνικού εισοδήματος σε μια ανοικτή οικονομία υπό συνθήκες σταθερών και κυμαινόμενων συναλλαγματικών ισοτιμιών. Το υπόδειγμα IS/LM υπό συνθήκες τέλει κινητικότητας κεφαλαίων.
9. Το διεθνές νομισματικό σύστημα. Η έννοια της εσωτερικής και εξωτερικής ισορροπίας. Πολιτικές επίτευξης ισορροπίας. Η θεωρία περί άριστων νομισματικών περιοχών και το Ευρώ. Οικονομική πολιτική στην Ευρωζώνη.
10. GATT/ Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου: Γενικές ρυθμίσεις (ρήτρα μάλλον -ευνοουμένου κράτους, ρήτρα εθνικής μεταχείρισης, κατάργηση των τελωνειακών δασμών και ποσοτικών περιορισμών, ντάμπινγκ, επιδοτήσεις εξαγωγών, τελωνειακές ενώσεις και ΖΕΣ). Οι κώδικες (τελωνειακής εκτίμησης της αξίας των εισαγομένων προϊόντων, κρατικών προμηθειών, τεχνικών εμποδίων στο εμπόριο, αδειών εισαγωγής). Οι συμφωνίες του γύρου της Ουρουγουάης (θεσμικό πλαίσιο, γεωργία, κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα και είδη ενδύσεως, επενδυτικά μέτρα στον τομέα του εμπορίου (TRIMs), δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας σχετικά με το εμπόριο (TRIPs), μέτρα

διασφάλισης, γενική συμφωνία για τις συναλλαγές στον τομέα των υπηρεσιών, η επίλυση των διαφορών).